

Martí Rom i la seva obra virtual. J.M. Cadena, El Periódico/Exit 14-11-08

Martí Rom, escultor de Mont-Roig del Camp, encara que circumstancialment naixés a Barcelona, és imaginatiu. Crea en l'espai i estableix en aquest mateix espai els colors, que són mironians en el sentit que pertanyen a la terra, al cel, a l'aigua i al foc. Ara, fins al 22 de novembre, exposa al centre cultura La Marieta de Mollet (un antic hostel, que després va ser de les cerveses Damm i que el municipi va habilitar per a exposicions, conferències i cursos) una sèrie de peces que corresponen al que ell en diu el seu magatzem de futur.

Es tracta d'unes idees primer dibuixades, després pintades, a continuació realitzades en maqueta escultòrica i finalment col·locades en muntatge fotogràfic –per això també són virtuals– en llocs que poden ser l'aeroport Frankfurt Hahn (en alemany, gall, i un gall és), a la plaça de Neptú de Barcelona (una escultura a la pintura, cosa que sembla antitètica), la porta de l'art al passeig de la Sagrera de Palma de Mallorca; la porta de l'aigua al Parc de les Nacions de Lisboa, El Paraíso a Mont-roig; el monument a la Rambla, a Mollet; i, entre altres la *Memòria activa* que l'artista situa en una rotonda de Granollers, però que podria anar a altres llocs i de la qual desitjo informar més extensament.

Es tracta d'uns contenidors industrials posats en vertical i que poden contenir la memòria o les referències d'una sèrie de persones, des de nens fins a persones grans, que deixen el seu testimoni per a generacions futures. Serien espais segellats i que no podrien obrir-se fins que morissin els que hi posessin els seus testimonis, que resultarien molt variats i permetrien conèixer com va ser la vida en un moment. No es tracta, doncs, de l'obra exclusiva d'un escultor, sinó de l'acció col·lectiva d'una població.

Martí Rom té, com a escultor que és, el sentit de l'espai. Encara que com a pintor sap establir amb el color la profunditat del que existeix. Penso que el seu magatzem de futur no és només un lloc mental en què ell recull les seves idees i estableix els seus projectes, sinó que constitueix un planter al qual convé que hi acudeixin aquells que promouen l'obra pública.